

Restrepia echo

Restrepia kasvatavat pääasiassa Andeilla hyvin kosteissa ja viileissä vuoristometsissä puiden rungoilla ja alaoksilla, joskus myös litofyytteinä kivien päällä.

Restrepia echon löysi Carl Luer Kolumbian luoteisosasta, jossa se kasvaa epifyytinä 1500–2000 metrin korkeudella. Luer kuvasi kasvin yhdessä Rodrigo Escobar Restrepon kanssa kolumbialaisessa *El Orquideólogo* lehdessä 1996.

Nimensä laji sai Kreikan taruston kerkeäkieliseltä nymfiltä, jonka Zeuksen puoliso Hera tuomitsi toistamaan vain muiden puhetta. Nymfi Ekho kuljeskeli vuorilla, kohtasi siellä kuvankauniin nuorukaisen Narkissoksen ja rakastui tähän. Narkissos rakasti kuitenkin vain itseään ja Ekho riutui pois niin, että vain hänen äänensä kuullaan kaikuna. Botanistit perustelivat nimen valintaa sillä, että *Restrepia echo* muistuttaa läheisesti niin *Restrepia aristuliferaa* kuin *R. musciferaa*kin.

Kuvaus

Restrepia echo on noin 10 senttiä korkea. Sen versot ovat ohuet ja varren päähän kasvava lehti on 4–6 cm pitkä ja 0,7–1,2 cm leveä. Vartta peittävä vaalea, paperimainen ja moniosainen tuppuri on selkeästi raidallinen. Lehden tyveltä kasvava kukintovarsi on 0,7–1,2 cm. Avautunut kukka on ylhäältä alas mitattuna 2,5 cm. Kukan yläsepal on 1,3 cm pitkä ja leveimmältä kohdaltaan 0,2 cm. Sivulle sojottavat ohuet, lähes läpikuultavat petalit ovat sentin pituiset.

Kasvatus

Oma kasvini tuli Ecuageneran tarhalta 2010 nimellä *Restrepia muscifera*, mutta osoittautuikin *R. echoksi*. Se tuli paljasjuurisena, sammaltuppon käärittynä. Pudotin reikäisen saviruukun pohjalle muutaman hiilenpalan, jonka päälle asettelin kasvin juuret pelkän sammaleen sekaan. Ruukun panin lasikon pohjalle siten, että sen aluslautasella on aina vettä. Lasikkoon kosteutta tuova,

vesiastian puhaltava tuuletin on aivan kasvin lähellä. Lämpö lasikon pohjalla pysyttelee päivisin 20 asteen tienoilla ja laskee yöksi muutamalla asteella. Lajin valontarve on vähäinen.

Kukkaa en olisi huomannutkaan, ellei eräs harrastaja olisi niistä kysellyt. Vasta silloin hoksasin kurkata lehtien alle: siellähän oli hauskat kukat tiukasti lehden alapuolella sadetta pitämässä. Vaikka kukat kestävät vain joitakin päiviä, kukinta-aika on pitkä, sillä saman lehden alle putkahtaa uusia kukkia, yksi kerrallaan. Luonnossa kukinta-aika osuu huhtikuulle, mutta minun kasvini on kukkinut vuoden pimeimpään aikaan lokatammikuulla.

Restrepia eivät ole kaikkein helpoimpia orkideoita, mutta oikeissa oloissa – viileässä, kosteassa ja hämärässä – ne kasvavat nopeasti. Jo parissa vuodessa taimesta tulee kukinta-ikäinen, ja ajan oloon restrepia kasvavat pieniksi mättäiksi.

Teksti ja kuvat OILI PENTINSAARI